

Prima instanță - (Judecătoria Criuleni) A. Cazacliu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Maria Ghervas, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Pucas Ina în interesele
lui Beleaev Sergiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de
Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni împotriva lui Beleaev Sergiu cu
privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 prin care a fost
respins apelul declarat de Beleaev Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Criuleni din 08 mai 2014,

c o n s t a t ă :

La 18 decembrie 2013, Compania de Asigurare „Auto-Siguranța” Societatea pe
Acțiuni s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Beleaev Sergiu cu
privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a reiterat că la 30 aprilie 2011, în jurul orei 12:30, pe
traseul R-4 Chișinău-Criuleni, în localitatea Coșernița a avut loc accidentul rutier cu
implicarea automobilului de model „VW Golf” cu numărul de înmatriculare DB AF
126, condus de către Beleaev Sergiu și automobilul de model „Skoda Octavia” cu
numărul de înmatriculare C KD 394, condus de către Sorocean Serghei.

În urma accidentului produs automobilul de model „Skoda Octavia” a fost
avariat, pricinuindu-se proprietarului o pagubă materială în mărime de 15 324,88 lei.

Compania de Asigurare „Auto-Siguranța” Societatea pe Acțiuni menționează că
potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 03 mai 2011, vinovat de
producerea accidentului rutier a fost recunoscut Beleaev Sergiu, conducătorul
autovehiculului de model „VW Golf” cu numărul de înmatriculare DB AF 126.

În baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube
produse de autovehicule nr. AS 0028191, încheiat între Compania de Asigurare „Auto-
Siguranța” Societatea pe Acțiuni și Sajin Ion, la 03 iulie 2010, pentru automobilul dat
a fost eliberată polița de asigurare obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele

produse prin utilizarea autoturismului respectiv, valabilă până la 22 iulie 2011.

Relatează că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule a fost întocmit cu indicarea unui număr limitat de persoane și respectiv, doar persoanele menționate în contract au dreptul la acoperire de asigurare, pe când Beleaev Sergiu nu a fost inclus în contract ca persoană cu drept de a conduce acest automobil.

Mai relevă că în temeiul contractului nr. AS 0028191 din 03 iulie 2010, a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 15324, 88 lei Societății cu Răspundere Limitată „Testauto Service” în baza dispoziției de plată nr.195 din 17 martie 2011, pentru reparația automobilului „Skoda Octavia” ce aparține lui Serghei Sorocean.

La 14 martie 2013, compania de asigurare s-a adresat cu pretenție către persoana vinovată de comiterea accidentului rutier, Beleaev Sergiu, solicitând recuperarea despăgubirii de asigurare achitate în sumă de 15 324,88 lei în termen de 7 zile, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită Compania de Asigurare „Auto-Siguranța” Societatea pe Acțiuni încasarea în ordine de regres de la Beleaev Sergiu suma de 15 324,88 lei, achitată drept despăgubire lui Sorocean Serghei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni din 08 mai 2014, acțiunea înaintată de Compania de Asigurare „Auto-Siguranța” Societatea pe Acțiuni a fost admisă integral.

S-a încasat de la Beleaev Sergiu în beneficiul Compania de Asigurare „Auto-Siguranța” Societatea pe Acțiuni despăgubirea de asigurare în sumă de 15324,88 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 459,75 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, este încheiat între reclamant și asiguratul Sajin Ion la 07 iulie 2010, pentru un număr limitat de persoane, pârâțul nefiind inclus în lista persoanelor cu drept de conducere a mijlocului de transport.

Instanța a mai conchis că paguba materială în mărime de 15324,88 lei este confirmată prin dosarul de daune, la care este atașat Actul de evaluare cost reparație, procesul-verbal de constatare a pagubelor autovehiculului avariat, cererea părții păgubite cu privire la constatarea gradului de deteriorare a autoturismului, ordinul de eliberare a despăgubirii de asigurare și ordinul de plată a despăgubirii de asigurare în sumă de 15324,88 lei.

Astfel, instanța a constatat că circumstanțele relatate impun răspunderea patrimonială a pârâțului pentru producerea pagubei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 29 mai 2014, Beleaev Sergiu a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Criuleni din 08 mai 2014, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Beleaev Sergiu și menținută hotărârea Judecătorei Criuleni din 08 mai 2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, a fost admis recursul declarat de către Beleaev Sergiu, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014 și restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, a fost admis apelul declarat

de către Beleaev Sergiu, casată integral hotărârea Judecătoriei Criuleni din 08 mai 2014 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii cu încasarea din contul Companiei de Asigurare „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Beleaev Sergiu a taxei de stat achitată în apel în mărime de 345 lei și taxei de stat achitată în recurs în mărime de 229,87 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 decembrie 2016 a fost admis recursul declarat de Compania de Asigurări „Auto Siguranța” Societate pe Acțiuni.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, și s-a restituit pricina spre judecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 a fost respins apelul declarat de către Beleaev Sergiu și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni din 08 mai 2014.

La 09 octombrie 2017 avocatul Pucas Ina în interesele lui Beleaev Sergiu, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Criuleni din 08 mai 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și respingerea cererii de chemare în judecată.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare. La emiterea hotărârilor instanțele investite cu judecarea fondului nu au respectat prevederile art.130 din Codul de procedură civilă și nu au dat o apreciere corectă probelor administrate și argumentelor invocate.

Invocă că, atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt incorecte. Astfel, concluzia instanțelor investite cu judecarea fondului este neîntemeiată.

Menționează că la caz, au fost încălcate prevederile art.21 din Legea nr.414 din 22 decembrie 2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. Conform normei date procesul-verbal de constatare a pagubelor urma să se întocmească obligatoriu și în prezența asiguratului, iar la stabilirea suplimentară a pagubelor urma să se întocmească un proces-verbal suplimentar la care trebuie să participe personale antrenate la constatarea inițială și asiguratul.

În opinia recurentului probele care au stat la baza emiterii hotărârii nu pot fi considerate ca pertinente și concludente, deoarece nu corespund normei legale.

De asemenea, nici o probă prezentată nu confirmă că persoanei păgubite i-au fost achitate careva mijloace bănești într-un recuperarea prejudiciului cauzat în urma deteriorării autovehiculului sau că acesta a fost reparat.

Recurentul consideră că atât hotărârea instanței de fond cât și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 iulie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 08 august 2017 (f.d.229 Vol.I), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 09 octombrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva

Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Pucas Ina în interesele lui Beleaev Sergiu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Pucas Ina în interesele lui Beleaev Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Galina Stratulat

Maria Gervas

Dumitru Mardari